

Snelste ex-actieve mens

De Amerikaan Christian Coleman schreeuwt het uit na zijn wereldtitel op de 100 meter in Qatar, september 2019. Inmiddels is hij voor twee jaar geschorst. © EPA

Het beste en belangrijkste sportnieuws van de week is wellicht aan u voorbijgegaan, maar deze rubriek is niet voor niks in het leven geroepen in pre-woke-tijden toen *De Morgen* nog adverteerde met 'schopt u een geweten'. Schoppen mag niet meer, maar aan deze basisopdracht wordt op deze plek niet verzaakt.

Het beste nieuws is dat het Internationaal Olympisch Comité de sportbonden heeft gewaarschuwd dat ze niet met de e-sporten moeten aanpappen; de FIFA niet met de verzamelde idioten die professioneel *FIFA 20* spelen en dat sport noemen, bijvoorbeeld. E-sport is geen sport.

Het belangrijkste nieuws was de schorsing van de snelste man op aarde.

Excuus: de snelste, ex-actieve mens op aarde. Christian Coleman mag twee jaar geen wedstrijden lopen, heeft de Athletics Integrity Unit (AIU) verordonneerd. Coleman zou goud gaan winnen in Tokio, maar dat gaat voorlopig niet door. Tokio niet en Coleman ook niet, zelfs als Tokio 2020 Tokio 2021 wordt. Hij kan wel nog in beroep, maar lijkt weinig kans te maken.

De AIU stipuleerde in zijn vonnis dat het niet is bewezen dat de atleet doping heeft genomen, wel dat hij drie dopingtests heeft gemist in 2019. Technisch gezien zijn dat er vier. In de aanloop naar het WK van Doha, vorig jaar rond deze tijd, wilden ze hem al eens schorsen voor drie gemiste tests. Eén misser telde niet door een procedurefout.

Coleman werd wereldkampioen in Doha en klopte Justin Gatlin, een tweevoudige doping-overtreder. Dan zou je denken: die domoor van een Coleman zal nu toch de regels volgen? Neen. Op 9 december vorig jaar stonden de dopingcontroleurs weer voor zijn deur op het opgegeven uur dat hij thuis hoorde te zijn. Omdat die eerste twee tests nog telden, was dat de derde keer dat hij niet thuis gaf. In juni werd hij preventief geschorst en nu, bijna een jaar later, is er de uitspraak.

Is het erg dat je daarvoor bent geschorst? Ja. Is het terecht dat je daarvoor wordt geschorst? Ja. Hebben ze hem gezocht tot ze prijs hadden? Ja. Is dat een schande? Neen.

Die Coleman is een bedrieger eerste klas en nog eens een leugenaar buiten categorie. Zo beweert hij dat hij die avond kerstinkopen was gaan doen, maar dat hij dat ene uur dat hij had opgegeven toch thuis was. Hij vond toevallig nog het bonnetje van die aankopen

en wist zich ook nog te herinneren dat hij Mexicaans eten was gaan afhalen en dan naar *Monday Night Football* had gekeken, waarna hij weer was vertrokken.

Waarom staat dat hier allemaal en welke boodschap hebben we daaraan? Omdat hij loog. Zijn hele traject die avond is onderzocht en hoewel hij de snelste actieve man op aarde was - tot dan - kon hij binnen zijn tijdsbestek onmogelijk van huis naar de shoppingplaza en terug. Bovendien bleven de controleurs een uur voor zijn deur staan.

De Belgische atletiecoach Rudi Diels verklaarde deze week: "Het is zoals met corona, de minderheid verziekt het." Welke minderheid? De sprint in atletiek is collectief rot. Een atleetkvolger tweette de ranglijst van de vijf-

tig snelste tijden op de 100 meter. Tyson Gay, Yohan Blake, Asafa Powell, Nesta Carter, Steve Mullins en nu Christian Coleman: allemaal zijn ze vroeg of laat tegen de dopinglamp gelopen.

Vijfendertig tijden kunnen worden geschrapt of met een sterretje gemarkeerd. De vijftien andere snelste tijden staan op naam van Usain Bolt. Over hem doen in dat verband de gekste verhalen de ronde.

Hij heeft een aantal duidelijke dopingkenmerken, maar hij kan evengoed de *natural freak* zijn die geheel zuiver 9.58 heeft gelopen. (De theoretische limiet zou op 9.48 liggen.) We zullen het nooit weten, ook al omdat Jamaica

in zijn tijd nog geen dopingbeleid had en dopingcontroleurs hem heel moeilijk konden traceren.

Het draagt alvast niet bij tot vertrouwen in al wie 100 meter onder de 10 seconden loopt. Een andere naam in die top vijftig is Maurice Greene, die ooit 9.80 liep en in Sydney goud won. Hij is in een dopingzaak opgedoken als aankoper van dopingproducten, maar kwam weg met de verklaring dat hij die voor anderen had gekocht en dat hij niet wist waarvoor hij had betaald.

Greene werd destijds gecoacht door John Smith, de illustere boze zwarte coach die op UCLA werkte en in 2001 daar opstapte. Hij ging in zee met Emanuel Hudson, een agent die atleten vertegenwoordigde. Hun bedrijf heet HSI, Hudson-Smith International. Hudson is 130 kilo arrogantie schoon aan de haak. Smith heeft minder kilo's maar evenveel arrogantie. Over HSI doen al bijna een kwarteeuw dopingverhalen de ronde. Maurice Greene zit bij HSI, Christian Coleman ook.

Die Coleman is een bedrieger en een leugenaar buiten categorie. Zo beweert hij dat hij die avond kerstinkopen was gaan doen